



Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K

6. december 2010

Vedr. Bemærkninger om udtalelse om jagt udarbejdet af Dyreetisk Råd

(j.nr. 2010-5432-0032)

Det Dyreetisk Råd v/Justitsministeriet har udsendt Udtalelse om jagt i høring d. 5. november 2010 og i den forbindelse har Danmarks Jægerforbund følgende bemærkninger:

Generelt:

Indledningsvis noterer vi med tilfredshed, at Rådet finder det etisk forsvarligt at drive jagt på vildtlevende dyr under visse forudsætninger, og at motivet for jagten, selvom der er delte meninger om dette i Rådet, ikke er det afgørende, når jagten foregår på en dyreværns-mæssig forsvarlig måde.

Vi finder det positivt, at Rådet vægter hensynet til sikring og beskyttelse af bestandene af vilde dyr højt. Det er en holdning som Danmarks Jægerforbund deler. Sunde vildtbestande udgør jo netop grundlaget for, at der kan drives jagt.

Vi ser med tilfredshed, at Rådet accepterer, at det er acceptabelt at skyde dyr, der fortrænger andre arter eller på anden måde påvirker naturen i uønsket retning, og at det kan være nødvendigt at begrænse visse arters udbredelse for at bevare diversiteten i naturen. Således nævner Rådet selv, at: *"Regulering af rævebestande kan have betydning for beskyttelse af vilde fugle....."*

Vi finder det endvidere positivt, at Rådet anerkender, at den danske vildtudbyttestatistik giver et rimeligt overblik over bestandene af jagtbart vildt og bidrager til grundlaget for fastsættelse af jagttider, ligesom vi har noteret os, at Rådet har erkendt, at der med jagtloven af 1994 er blevet indført en lang række nye tiltag for at sikre en mere dyreværns-mæssig forsvarlig jagt.

Endelig hæfter vi os ved, at Rådets medlemmer anerkender, at forholdene omkring opdræt og udsætning er væsentligt forbedret i forhold til tidligere, og at opdræt og udsætning godt kan foregå velfærdsmæssigt forsvarligt.

Når dette tilsammen er nævnt, finder vi det højst besynderligt, at Rådet vælger at opdele vildtarterne i *"almindeligt vildt"* og *"uønsket vildt"*. Ud fra en etisk betragtning er alle dyrearter vel ligeværdige, og skal behandles med samme respekt, også når man taler om jagt.

Det er et deraf afledt enormt problem, at Rådet blander begreberne jagt og regulering. En stor del af udtalelsen drejer sig nemlig om forhold, der ikke vedrører jagt, men kun regulering, hvilket er helt misvisende i en udtalelse om **jagt**. Såfremt Det Dyreetiske Råd

ønsker at forholde sig til det at skyde vildt i reguleringsøjemed, bør det ske i helt anden sammenhæng.

Jagt er en fritidsinteresse, som naturligvis skal dyrkes på en sådan måde, at den er både bæredygtig og dyreværns-mæssig forsvarlig. Derfor kan der og bør der stilles skrappe krav til jagtudøvelsen. I kontrast hertil står regulering.

Regulering er nødvendig, fordi vildt på den ene eller anden måde forårsager et problem, som oftest er af samfundsmæssig karakter. Et problem der skal løses, fordi Danmark skal leve op til internationale forpligtelser. Ved regulering kan man derfor i visse situationer blive nødt til at tillade metoder m.v., som normalt ikke ville kunne accepteres i forbindelse med jagt, som f.eks. udvidet brug af fælder, regulering i yngletiden, brug af kunstigt lys etc. I modsætning til jagt skal regulering ikke nødvendigvis være bæredygtig. Tværtimod har reguleringen i nogle tilfælde netop til formål at begrænse eller endog at udrydde bestande (f.eks. invasive arter).

Danmarks Jægerforbund kan derfor under ingen omstændigheder acceptere, at man på denne måde blander begreberne jagt og regulering sammen.

Udtalelsen bærer generelt præg af, at flere i Rådet har en udtalt antipati imod jagt, og at man forsøger at mistænkeliggøre jagt og jægere. Således skriver man direkte, at: *"Traditionelle argumenter for jagt er ikke længere meningsfulde i dansk sammenhæng"*. Det er selvfølgelig korrekt i forhold til at skaffe mad på bordet, men ellers er argumenterne omkring fornuftig forvaltning af bestandene og den rekreative værdi af jagten stadig gældende og tillige evigt aktuelle. Desuden skriver man, at fodring medfører risiko for *"...en naturforvriddning for at fremme jægerens interesser"*!

Endvidere vælger man i udtalelsen at fokusere på en række velkendte problemområder. Alle de berørte områder har været genstand for langvarige diskussioner igennem de seneste mange år. I næsten alle områderne er der sket lovmæssige begrænsninger og justeringer sådan at jagt som fritidsinteresse kan leve op til kravene i et moderne samfund.

Selvom Rådet direkte skriver, at jægerne i de senere år har gjort et stort arbejde og iværksat en række initiativer for at rette op på kritisable forhold, har Rådet alligevel den overordnede principielle holdning, at man ønsker forbud mod en række aktiviteter.

Hvad angår nogle af de udvalgte problemområder i udtalelsen, afføder de følgende bemærkninger:

Fodring:

Fodring af markernes fuglevildt kan generelt anbefales, især da intensivt drevne skov- og landbrugsarealer ikke selv kan producere tilstrækkeligt med egnet føde for vildtet. Den naturlige føde er dog langt at foretrække frem for udlagt foder. Men det er faktum, at planteavlen i Danmark ofte sker på en måde, så alle naturlige fødeemner for eks. fasaner i form af frø, insekter og korn forsvinder. Det sker ved nedpløjning og såning med vinterafgrøder, hvorved der bliver udtalt mangel på egnet føde for markernes fuglevildt.



Opdræt og udsætning:

Opdræt af fuglevildt i Danmark sker på en sådan måde og efter regler der tilgodeser adfærden hos det opdrættede fuglevildt. Der er efter flere års intensiv forskning og forsøg lavet retningslinjer for professionelt opdræt. (Retningslinjer for opdræt og udsætning af fasaner, 2003).

Det udsatte fuglevildt supplerer den naturlige bestand og giver en mulighed for at høste en naturlig produceret afgrøde og skaber derved mulighed for jagtoplevelser, samt økonomiske rammer for en øget interesse og indsats for natur og terrænpleje.

Indførelse af kravet om biotopplejeplaner i forbindelse med større opdræt skaber øget fokus på markvildtets vilkår. Den terrænpleje der indgår i en biotopplejeplan skaber muligheder for den øvrige fauna i forhold til optimering af levesteder og fødemuligheder. En optimering, der igen medfører, at andre naturbrugere får en større mulighed for at opleve en beriget fauna med større biodiversitet. Alternativet er monokulturer med planteavl.

Gennem århundreder har Herregårdslandskabet været præget af natur og terrænpleje for jagtens skyld, og dette har givet os de varierende miljøer med småskove og levende hegn, som kendetegner landskabet. Alternativet i dag er igen monokulturer med planteavl, intensive husdyr- og skovbrug.

En anden positivt effekt ved udsætning af fugle og jagt er, at det giver mulighed for, at alle kan købe vildt i dagligvarebutikker til rimelige priser. Vildkødet er sundt og magert.

Sammenfattende har vi den klare tilgang, at det enkelte individ skal have haft et godt liv og en sikker død, samt at dyret efterfølgende anvendes. Udsatte fugle skal udsættes minimum en måned førend jagtstart og typisk udsættes disse 2-3 måneder før, hvorfor de er at betragte som vilde fugle i naturen, når jagtsæsonen påbegyndes. At der er regler for opdræt af fuglene beror jo på stadigt stigende krav fra samfundet generelt, hvorfor det er misvisende og manipulerende, når Dyreetisk Råd udtaler, at fuglene opdrættes som husdyr. Fuglene opdrættes jo netop modsat, idet der ønskes en så naturlig vækst som muligt, så fuglene hurtigere tilpasser sig i forbindelse med selve udsætningen!

Fredning i yngletiden/Fastsættelse af perioder for, hvornår dyr må skydes:

I Danmark er vildtet generelt jagtfredet i yngletiden! Man kan diskutere, hvad begrebet ”yngletiden” indebærer, men bortset fra sommerjagten på råbukken (16/5 - 15/7) ligger alle jagttider i Danmark indenfor perioden 1/9 - 15/2, og for alle jagtbare arter gælder, at de kun har jagttid i en del af denne periode. Det er altså en forbrejning af sandheden at antyde, at der drives jagt på en måde der medfører risiko for, at dyreunger dør af sult eller tørst.

Det er derimod korrekt, at der i forbindelse med regulering af skadevoldende vildt i visse situationer er mulighed for at skyde vildt i yngletiden (med lovkrav om, at yngelen så vidt muligt også dræbes). Det fremgår, at Rådet ikke finder, at der skal være forskel i mulighederne for at skyde dyr i yngletiden ved jagt eller regulering. Det bør understreges, at her er tale om en politisk beslutning, bl.a. for at Danmark kan leve op til sine internationale forpligtelser, hvilket bl.a. indsatsen i forhold til mårhunde er udtryk for! Vi skal gentage, at regulering intet har med jagt at gøre, se evt. de indledende bemærkninger.



Gravjagt på ræve:

Gravjagt på ræve er et vigtigt redskab til bestandsregulering jf. ønsket om muligheden for at decimere bestande i særlige følsomme områder f. eks. på ynglepladser for jordrugende fugle. Netop undersøgelser fra Fuglebeskyttelsesområder herunder Tøndermarsken har direkte påvist, at ræve kan være årsag til 90% reduktion i antallet af yngel. I 2010 fjernede én ræv ynglen fra 32 par skestørke på en ø i det nordjyske! Det er ligeledes nødvendigt i bynære områder, hvor der er risiko for smittespredning af parasitter fra ræve eller som følge af gravskader under bygninger. Desuden er gravjagt et supplement til regulering af invasive arter som eks. mårhund og mink.

Grundlæggende er gravjagt en jagtform med mindre forstyrrelsesgrad af den øvrige fauna sammenlignet med f.eks. drivjagt. Det bygger på 60 års målrettet avlsarbejde med at fremavle egnede hunde via træningsgrave/faciliteter. Rævene, der holdes med henblik på træning af gravhunde har gode forhold. Dyreetisk Råd har været holdt meget klart orienteret om de tiltag, som Dansk Kennel Klub, Danmarks Jægerforbund og specialhundeklubberne har foretaget for at sikre ordentlige forhold for tamrævene. Alene i 2010 har der været to inspektionsrunder og udstedt påbud om forbedringer på enkelte rævehold, ligesom rævene nu registreres og chippes. Rævene skal typisk anvendes i op til ti år, hvorfor ejerne har stor interesse i, at rævene har det så godt som muligt. Der kan derfor slet ikke sammenlignes med de forhold, som eksisterer/har eksisteret i forbindelse med pelsdyrproduktionen! Dyreetisk Råd udtalte i 90-erne, at betingelsen for gravjagt bl.a. beroede på ordentligt hundearbejde og at træningen af de gravsøgende hunde var vigtig. Vi skal her henvise til det fremsendte høringsvar fra Dansk Kennel Klub desangående. Slutteligt giver gravjagt rent jagtteknisk mulighed for at sikre korrekt skudafstand og minimerer dermed risikoen for anskydninger.

Anskydninger:

Rådet gør opmærksom på, at der i de senere år er sket en lang række tiltag for at nedbringe antallet af anskydninger. Ligesom man er opmærksom på, at man nødvendigvis må acceptere et vist niveau af afskydninger, hvis jagt generelt set accepteret. Heri er vi ganske enige, og trods det, at der ved den seneste større jagtlovsrevision i 1994 blev indført krav om bedre afstandsbedømmelse, obligatorisk våbenkursus, undervisning i etik og moral, obligatorisk riffelprøve, krav om apporierende hund, krav til brug af schweishund m.v., og der efterfølgende er indført kvalitetskrav til haglpatroner, er vi meget bevidste om, at der fortsat skal arbejdes på at nedbringe omfanget af anskydninger.

I den forbindelse skal vi henlede opmærksomheden på, at Vildtforvaltningsrådet gennem mere end to år har arbejdet hen imod en generel revision af hele jagtprøveområdet. Her er der særlig fokus på anskydningsproblematikken, og det forventes, at der i forbindelse med et nyt jagtprøve-system vil være øget fokus på sikringen af, at jægerne tilføres øget viden og øget træning for at sikre jægerens skydefærdighed med hagl.

I forbindelse med Rådets konklusioner og dets anbefalinger skal vi rette en misforståelse.

Rådet mener, at jægerne har en forskellig holdning til anskydninger på henholdsvis klovbærende vildt og andet vildt, fordi det langt overvejende er klovbærende vildt, der eftersøges med schweishunde. Desuden antydes det, at der ikke sker en dedikeret eftersøgning af andre vildtarter. Det er korrekt, at schweishundene hovedsagelig anvendes til eftersøgning af klovbærende vildt, men det skyldes alene det faktum, at disse hundes træning er målrettet direkte på disse arter.



Andet vildt eftersøges med de apporterende hunde, som jagtloven direkte foreskriver skal medbringes på enhver jagt med glatløbet haglgevær på ikke-klovbærende vildt på og fra landarealer, og i rør- og sivbevoksninger. Der er absolut intet belæg for at påstå, at disse eftersøgninger ikke er ligeså dedikerede som de eftersøgninger der gennemføres med schweisshund.

Sammenfattende må Dyreetisk Råds udtalelse tages som udtryk for generelle holdninger til jagt i Danmark og til nogle af de forskellige aspekter ved og i forbindelse med jagt. Vi har med tilfredshed noteret os, at Dyreetisk Råd ikke påpeger dyrevelfærdsmæssige problemer af direkte karakter, hvorfor hele udtalelsen alene bør tages til indtægt for værende et debatoplæg!

Danmarks Jægerforbund med dets knapt 50 fagligt dygtige medarbejdere stiller sig selvfølgelig fortsat til rådighed for uddybning og yderligere belysning af jagten, såfremt det måtte ønskes,

Med venlig hilsen

Danmarks Jægerforbund

Ole Roed Jakobsen
Formand